

SPRAWOZDANIA

Z DZIAŁALNOŚCI POLSKIEGO TOWARZYSTWA BOTANICZNEGO ZA OKRES OD 1 CZERWCA 1957 do 25 CZERWCA 1958 ROKU

I. Członkowie Polskiego Towarzystwa Botanicznego

W dniu 1 czerwca 1958 roku Polskie Towarzystwo Botaniczne liczyło 1.161 członków, zaś w ubiegłym roku w tym samym czasie 1222, w tym stanowią:

	w ubiegłym roku	obecnie
członkowie honorowi	4	4
członkowie zagraniczni	36	36
członkowie zwyczajni	382	425
członkowie nadzwyczajni	800	696

Jak widać z powyższych cyfr, ilość członków zwyczajnych w okresie sprawozdawczym zwiększyła się o 43 osoby, zaś liczba członków nadzwyczajnych zmniejszyła się o 104 osoby. Tak wydatne zmniejszenie liczby członków nadzwyczajnych tłumaczyć należy dużym wzrostem liczby członków zwyczajnych, weryfikacją członków zwyczajnych i nadzwyczajnych nieczynnych oraz odejściem niektórych osób spośród pomocniczych pracowników nauki z Towarzystwa z powodu podniesienia wysokości składek członkowskich.

Liczebność ogólna naszego Towarzystwa zmniejszyła się o 61 osób. Jest to liczba niezbyt wysoka i w okresie podwyższania składek członkowskich panowała opinia, że spowoduje to większy ubytek członków PTB.

Zaznaczyć należy, że w 2 tegorocznym zeszycie Wiadomości Botanicznych został wydrukowany drugi po wojnie (1951 r.), spis członków naszego Towarzystwa.

II. Skład Zarządu Głównego i Komisji Rewizyjnej

Zarząd Główny Polskiego Towarzystwa Botanicznego wybrany przez Walne Zgromadzenie w Bydgoszczy w dniu 27 czerwca 1957 ukonstytuował się następująco:

Przewodniczący	prof. dr Henryk Teleżyński
Wiceprzewodniczący	prof. dr Zygmunt Czubiński
Sekretarz Generalny	prof. dr Tadeusz Gorczyński
Skarbnik	doc. dr Alina Skirgiełło
Redaktor Wydawnictw	prof. dr Wacław Gajewski
Bibliotekarz	prof. dr Mikołaj Kostyniuk
Przewodniczący Komisji Popularyzacji	
Wiedzy Botanicznej	doc. dr Ludmiła Karpowiczowa
Członkowie Zarządu:	doc. dr Stefan Gumiński
	prof. dr Franciszek Górski
	prof. dr Władysław Matuszkiewicz
	prof. dr Bogumił Pawłowski
	prof. dr Witold Sławiński
	prof. dr Jan Zabłocki

W skład Zarządu Głównego wchodzi też przewodniczący Zarządów Głównych Sekcji i przewodniczący Oddziałów.

Komisja Rewizyjna wybrana również na Walnym Zgromadzeniu w Bydgoszczy ukonstytuowała się następująco:

Przewodniczący	prof. dr Franciszek Majewski
Członkowie:	prof. dr Hanna Czechtowa
	prof. dr Józef Kochman
	dr Teresa Ryłska

Komisja Rewizyjna sprawdziła w okresie sprawozdawczym dwukrotnie działalność finansową Towarzystwa.

Zarząd Główny zatrudnia pięciu pracowników ryczałtowych, w tym dwóch w Zarządzie Głównym i trzech w bibliotece Towarzystwa.

III. Działalność Zarządu Głównego

W okresie sprawozdawczym Zarząd Główny odbył cztery posiedzenia plenarne oraz siedem posiedzeń Prezydium, a także szereg narad roboczych nie protokołowanych.

Prace Zarządu Głównego koncentrowały się w okresie sprawozdawczym wokół kilku zasadniczych spraw:

Przed wszystkim poświęcono wiele czasu na przygotowanie naukowe Zjazdu w Szczecinie. Szczególnie wiele trudności nastroczały referaty główne, dla których z trudem znaleziono referentów. Zjazd w Szczecinie jest drugim z kolei gdzie dominuje problematyka związana z wybranym dziełem botaniki a nie regionem. Jest to też drugi Zjazd, gdzie Towarzystwo nie pokrywa (z wyjątkiem delegatów i członków Zarządu Głównego) kosztów pobytu na Zjeździe. Lecz jak wykazała praktyka Zjazdu w Bydgoszczy, nie wpłynęło to zasadniczo na ilość uczestników Zjazdu.

Wiele miejsca w pracy Zarządu Głównego zajmują sprawy wydawnicze. Wydawnictwa Towarzystwa są deficytowe, na co wpływa ogromny koszt druku oraz mała ilość nabywców. Naprzykład *Acta Societatis Botanicorum Poloniae* są drukowane w ilości około 1000 egzemplarzy, a nabywa je w kraju tylko około 80 prenumeratorów i 450 egzemplarzy wykupuje Towarzystwo na wymianę zagraniczną. Z innymi czasopismami jest sytuacja podobna, albo jeszcze gorsza. Jedynie *Wiadomości Botaniczne* nabywane w ramach obowiązkujących składek są w zasadzie w całości rozprowadzane. Deficyt ogólny wynosi około 500.000 zł i pokrywany jest dotychczas przez Polską Akademię Nauk.

Zarząd Główny wielokrotnie analizując ten stan rzeczy nie widzi w tej chwili radykalnych sposobów zmniejszenia deficytu. Podejmowano już i podejmuje się nadal wiele akcji mających poprawić sytuację. Starano się o przekazanie *Acta Agrobotanica* V Wydziałowi Polskiej Akademii Nauk, lecz usiłowania te nie dały rezultatu. Ostatecznie postanowiono kontynuować wydawanie *Acta Agrobotanica*. Dla ułatwienia członkom PTB prenumerowania oraz zakupu wydawnictw Towarzystwa poinformowano członków o warunkach nabywania ich w Księgarni Naukowej Domu Książki w Warszawie. Ponadto wysłano przez Oddziały wszystkim członkom druki na prenumeratę *Acta Societatis Botanicorum Poloniae*. W wyniku rozesłania około 1500 blankietów, Akta zaprenumerowało około 60 osób. Te fakty wskazują, że brak zainteresowania członków PTB własnymi czasopismami grozi w przyszłości likwidacją niektórych z nich.

Obecnie Zarząd Główny podejmuje szereg kroków zmierzających do zmniejszenia objętości drukowanych prac; i tak postanowiono naprzykład płać pełną stawkę honorarium tylko za pierwszy arkusz wydawniczy pracy, a za drugi tej samej pracy tylko połowę stawki, za dalsze zaś nie płać w ogóle. Postanowiono także zwiększyć propagandę rozpowszechniania naszych czasopism. Akcja ta winna niewątpliwie zmniejszyć nieco deficyt.

Ze zmian organizacyjnych należałoby wymienić zniesienie Rad Redakcyjnych w *Acta Societatis Botanicorum Poloniae*, w *Acta Agrobotanica* i w *Monographiae Botanicae*, które faktycznie nie mogły spełniać istotnej roli w pracach wydawniczych.

Jedną ze spraw, którą zajmował się Zarząd Główny było ustalenie aktualnej listy dotycząca-

sowych członków zagranicznych Polskiego Towarzystwa Botanicznego. Wobec rozszerzających się coraz bardziej kontaktów zagranicznych byłyby wskazane zgodnie z dawną tradycją, przyjmowanie w poczet członków Towarzystwa wybitnych botaników zagranicznych. Zarząd Główny na podstawie regulaminu obowiązującego w PTB od roku 1932 opracował projekt nowego regulaminu przyjmowania członków zagranicznych do PTB. Zarząd Główny przewiduje w tym regulaminie brać pod uwagę przy przyjmowaniu do Polskiego Towarzystwa Botanicznego członka zagranicznego nie tylko wybitną działalność naukową, ale także jego stosunek do Polski i polskiej nauki.

IV. Działalność Oddziałów i Sekcji.

Polskie Towarzystwo Botaniczne liczy pięć Sekcji i dwanaście Oddziałów, które w okresie sprawozdawczym charakteryzowały się następującą liczbą członków oraz odbyły niżej wymienioną ilość zebrań naukowych:

Oddział	Członkowie				W okresie sprawozdawczym	
	zwyczajni		nadzwyczajni		zebrań	referatów
	1957 r.	obecnie	1957 r.	obecnie		
Białystok	13	22	22	11	6	6
Bydgoszcz	35	34	18	17	11	11
Gdańsk	17	17	21	18	14	12
Kraków	79	81	61	61	31	47
Lublin	14	14	44	27	14	14
Łódź	31	31	27	27	7	9
Olsztyn	14	14	29	21	6	6
Poznań	27	67	133	67	18	17
Szczecin	10	10	34	23	6	6
Toruń	17	17	52	45	14	16
Warszawa	94	93	291	331	28	28
Wrocław	30	25	72	48	14	14
	382	425	800	696		

Oddziały Poznański, Krakowski, Gdański i Warszawski zorganizowały także wycieczki botaniczne.

Tematyka referatów jest bardzo wszechstronna, jednak przeważają tematy fizjologiczne, florystyczno-fitosocjologiczne i paleobotaniczne oraz wrażenia z podróży poza granicę Polski. Rzadko natomiast spotyka się tematy anatomiczne, cytologiczne czy też embriologiczne.

Na uwagę zasługuje fakt opracowania przez Oddział Wrocławski regulaminu Oddziałowego. Mimo tego, że niektóre sformułowania tegoż regulaminu mają charakter dyskusyjny, uważamy inicjatywę Zarządu Oddziału Wrocławskiego za bardzo cenną.

Z przykrością należy podkreślić opieszałość Oddziałów we wpłacie 50% należnej Zarządowi Głównemu sumy składek członkowskich. Oddziały nie stosują się do uchwały ogólnej i przelewają wielokrotnie tylko 50% od sumy zebranej, a nie należnej od pełnej ilości członków, paraliżując w ten sposób gospodarkę finansową Towarzystwa i wykup Wiadomości Botanicznych.

Z działalnością Oddziałów łączy się ściśle działalność Sekcji, które odbywają swe zebrania oddzielnie jak np. w Warszawie czy Łodzi lub łącznie jak np. w Krakowie. Na uwagę zasługuje fakt zwołania w dni 20 września 1957 roku przez Sekcję Dendrologiczną Zjazdu w Rogowie, gdzie podjęto szereg ważnych uchwał oraz wybrano Zarząd Główny Sekcji. Przewodniczącym został prof. dr Stanisław Kościelny, Wiceprzewodniczącym doc. dr Stefan Kownas i Sekretarzem mgr Browicz.

W sprawach organizacyjnych na Zjeździe postanowiono nie występować obecnie o wydzielenie Sekcji w osobne Towarzystwo. Postanowiono także aktywnie zająć się ochroną parków szczególnie wiejskich. W czasie Zjazdu wygłoszono szereg referatów naukowych oraz zorganizowano wycieczkę do arboretum i rezerwatu z *Linnea borealis*. Zjazd odbył się wyłącznie na koszt własny uczestników bez żadnej pomocy finansowej Zarządu Głównego PTB.

V. Działalność Komisji Popularyzacji Wiedzy Botanicznej

Komisja Popularyzacji Wiedzy Botanicznej posiada swój odpowiednik w każdym Oddziale PTB. Praca tej Komisji ze względu na ograniczenia finansowe uległa nieco zmniejszeniu ilościowo, lecz nadal wykazuje dużą żywotność i coraz większe urozmaicenie form. Oto dane charakteryzujące rozmiary tej pracy: Ogółem w okresie sprawozdawczym: wygłoszono 236 prelekcji (w tym 35 nie finansowanych przez PTB, zorganizowano 53 kursy, ćwiczenia i pokazy (w tym 7 nie finansowanych przez PTB), urządzono 86 wycieczek terenowych i do ogrodów botanicznych (w tym 66 nie finansowanych przez PTB).

W Gdańsku zorganizowano wystawę grzybów jadalnych i trujących. Poza tym w kilku Oddziałach zamieszczano systematyczne notatki w prasie codziennej, artykuły w czasopismach i komunikaty w radio. Ponadto w niektórych Oddziałach organizowano skrzynki porad fachowych, wykonywano afisze propagandowe i fotografie jako ilustrację do prelekcji. Paru członków Zarządu Głównego z ośrodka Warszawskiego wraz z Komisją Popularyzacji Wiedzy Botanicznej — tytułem próby — podjęło inicjatywę przeszkolenia i późniejszego ułatwienia kilkunastu nauczycielom samodzielnej pracy naukowej. W tym celu na konferencji kierowników sekcji wojewódzkich doskonalenia kadr oświatowych w zakresie biologii, wygłoszono specjalne referaty. W sierpniu zaś organizowany jest tygodniowy kurs dla 12 nauczycieli, którzy mają podjąć pracę w zakresie inwentaryzacji florystycznej oraz aklimatyzacji roślin. Jeśli inicjatywa ta da dobre wyniki — zakres współpracy naukowej z nauczycielami zostanie rozszerzony, między innymi na przykład na zbiór grzybów itp.

Zasługuje na uwagę fakt, że wiele wycieczek jest organizowanych a prelekcji wygłaszanych bezpłatnie lub w porozumieniu z innymi instytucjami, jak PTTK, Uniwersytety Powszechne, Towarzystwo Wiedzy Powszechnej, Harcerstwo itp., PTB kieruje tam jedynie swych prelegentów lub naukowych przewodników wycieczek botanicznych i dendrologicznych.

VI. Komisja Słownictwa Botanicznego i Komitet Pomorski w okresie sprawozdawczym prac nie kontynuowały.

VII. Działalność wydawnicza

W okresie sprawozdawczym ukazały się następujące czasopisma:

Acta Societatis Botanicorum Poloniae:

Vol. XXVI zeszyt 3 — 12.0 ark. druku, ukazał się we wrześniu 1957

zeszyt 4 — 12.0 ark. druku, ukazał się w grudniu 1957

Vol. XXVII zeszyt 1 — 12.1 ark. druku, ukazał się w marcu 1958

zeszyt 2 — 11.0 ark. druku, ukazał się w czerwcu 1958

Wiadomości Botaniczne:

Tom I: zeszyt 3 — 5.5 ark. druku, ukazał się w czerwcu 1957

zeszyt 4 — 4.7 ark. druku, ukazał się w październiku 1957

Tom II: zeszyt 1 — 3.7 ark. druku ukazał się w marcu 1958 r.

zeszyt 2 — 6.5 ark. druku, ukazał się w maju 1958 r.

Acta Agrobotanica:

Vol. VI objętość 12.5 arkuszy druku, ukazał się w grudniu 1957 r.

Vol. VII objętość 11.0 arkuszy druku, ukazał się w maju 1958 r.

Rocznik Dendrologiczny:

Tom XII objętość 38 arkuszy druku, ukazał się w czerwcu 1958 r.

Monographie Botanicae:

Tom V objętość 18.04 arkuszy druku, ukazał się w październiku 1957 r.

Tom VI objętość 11.5 arkuszy druku, ukazał się w maju 1958 r.

Łącznie wydano 160 arkuszy wydawniczych, to jest około 2.600 stron. Ogólnie stwierdzić należy, że czasopisma, za wyjątkiem Rocznika Dendrologicznego wychodzą regularnie. Napływy prac do druku jest duży. Prace na ogół drukuje się dość szybko.

VIII. Działalność biblioteki PTB

W okresie sprawozdawczym księgozbiór wzrósł z 14.036 egzemplarzy do 14.776. Łącznie z dubletami, księgozbiorem Sekcji Dendrologicznej i częścią botaniczną byłego Towarzystwa Ogrodniczego, nie przekazaną bibliotece SGGW, wynosi około 20.000 egzemplarzy.

Wydawnictwa naszego Towarzystwa są wysyłane do 50 krajów, do 409 instytucji. Cyfry te kształtują się podobnie jak w roku ubiegłym. Ogółem wysłano w ciągu roku 1957 — 1.982 egzemplarzy, zaś otrzymano 1.540. W roku bieżącym wysłano już 1.433, a otrzymaliśmy 810 egzemplarzy.

Biblioteka PTB prenumeruje obecnie 38 czasopism. Ogółem biblioteka otrzymuje w drodze wymiany i prenumeraty 369 czasopism naukowych.

Z księgozbioru korzystało w okresie sprawozdawczym 1.015 czytelników, wypożyczono 580 woluminów.

IX. Działalność finansowa

W okresie sprawozdawczym wpływy Polskiego Towarzystwa Botanicznego kształtowały się następująco:

dotacje Polskiej Akademii Nauk	235.000.00
składki członkowskie	18.678.75
wpłata b. Towarzystwa Dendrologicznego	575.03
ogółem wpływy	254.235.78
saldo bankowe z roku ubiegłego	29.613.56
	<u>283.867.34</u>

Wydatki zaś obejmowały następujące pozycje:

zakup książek i czasopism dla biblioteki	33.374.79
wykup wydawnictw własnych	107.276.50
na popularyzację wiedzy botanicznej	24.709.23
koszty Walnego Zjazdu w Bydgoszczy	11.984.49
wydatki administracyjne i gospodarcze	72.244.66
opłaty pocztowe	13.697.39
razem wydatki	<u>263.278.06</u>

Jak widać z powyższego zestawienia największą pozycję wydatków stanowi wykup czasopism dla biblioteki Towarzystwa, jeżeli do tego dodamy kosztu administracyjne utrzymania biblioteki, otrzymamy sumę osiągałą prawie całość funduszy wydatkowanych przez Towarzystwo. Ogólna wartość księgozbioru wynosi 689.629.38 zł, zaś wartość ruchomości 45.835,23 zł.

Na zakończenie należy podkreślić niewielkie niestety sumy, jakie Towarzystwo może przeznaczyć na popularyzację wiedzy botanicznej, oraz Zjazdu naukowe członków Towarzystwa. O uzupełnieniu tych braków Zarząd Główny będzie się starał jak najusilniej.

SPRAWOZDANIE Z WALNEGO ZJAZDU POLSKIEGO TOWARZYSTWA BOTANICZNEGO W SZCZECINIE

XXXI Zjazd Polskiego Towarzystwa Botanicznego odbył się w dniach 25—28 czerwca roku 1958 w Szczecinie. Główna problematyka Zjazdu dotyczyła roślin drzewiastych, temu też zagadnieniu poświęcono obrady plenarne.

W pierwszym dniu Zjazdu odbyło się Walne Zgromadzenie Członków. Na wstępie zabrali głos, Przewodniczący WRN w Szczecinie, ob. Migoń, Prezes Szczecińskiego Towarzystwa Naukowego prof. dr L. Babiński oraz Prorektor WSR w Szczecinie doc. dr S. Kownas witając uczestników Zjazdu oraz podkreślając znaczenie Ziemi Szczecińskiej dla badań botanicznych, oraz znaczenie Zjazdu PTB w Szczecinie dla zapoznania szerokiego ogółu botaników z roślinnością Pomorza Zachodniego.

Przebieg Walnego Zgromadzenia.

Sprawozdanie z działalności Towarzystwa za okres od 1 czerwca 1957 r. do 25 czerwca 1958 r. złożył Sekretarz Generalny PTB prof. dr T. Gorczyński. Następnie doc. dr A. Skirgiełło, Skarbnik Zarządu Głównego PTB przedstawiła zebranym sprawozdanie finansowe za rok 1957 oraz preliminarz budżetowy na rok 1959, a prof. dr H. Czacotowa złożyła sprawozdanie z działalności Komisji Rewizyjnej.

Zarząd Główny przedstawił następnie dwa wnioski w sprawie:

- ochrony parków wiejskich, przygotowany przez Zarząd Główny Sekcji Dendrologicznej. Projekt uchwały uzupełniony przez prof. Szafera został przyjęty jednomyślnie przez Zgromadzenie
- regulamin przyjmowania członków honorowych i członków zwyczajnych zagranicznych Polskiego Towarzystwa Botanicznego przygotowany przez Prezydium Zarządu Głównego, przyjęto jednomyślnie.

Uwaga! Teksty uchwał i sprawozdania zamieszczone są w niniejszym numerze WB.

W wolnych wnioskach prof. dr J. Szaferowa zgłosiła propozycję wystąpienia do Prezydium PAN. o interwencję w sprawie bardzo niedbałego wydawania ilustracji w czasopiśmie naukowych. Wniosek przyjęto jednomyślnie. Następnie prof. T. Młynek zaprosił Towarzystwo do odbycia następnego XXXII Zjazdu PTB w Olsztynie, co przyjęto oklaskami.

Na zakończenie obrad Zgromadzenia prof. dr H. Teleżyński, Przewodniczący Zarządu Głównego i Przewodniczący Obradom Walnego Zgromadzenia podziękował doc. dr S. Kownasowi i wszystkim członkom Oddziału Szczecińskiego za bardzo dobre zorganizowanie Zjazdu, co zebrani przyjęli gorącymi oklaskami. Na tym obrady Walnego Zgromadzenia zakończono.

Zjazd PTB, którego celem była wymiana poglądów naukowych i przegląd dorobku botaniki polskiej, stał się również okazją do nawiązania bliższych, serdeczniejszych stosunków między botanikami z różnych ośrodków. Przyczyniła się do tego także wspólna kolacja z licznymi wystąpieniami zainicjowanymi przez Przewodniczącą PTB prof. dr H. Teleżyńską. Z zainteresowaniem wysłuchano także przemówienia prof. dr Władysława Szafera, który w krótkich słowach nakreślił historię rozwoju Polskiego Towarzystwa Botanicznego, oraz atmosferę panującą na pierwszych Zjazdach PTB. Prof. Szafer zaapelował by Zjazdy Polskiego Towarzystwa Botanicznego były przeglądem i podsumowaniem badań botanicznych we wszystkich ośrodkach Polski, wytyczając jednocześnie drogi dalszych badań. Przemówienie swe zakończył prof. Szafer apelem o masowe włączanie się wszystkich członków Towarzystwa do akcji rozpowszechniania wśród szerokich rzesz społeczeństwa wiedzy o roślinach i przyrodzie.

W Zjeździe uczestniczyło około 400 osób, z zagranicznych gości był prof. dr P. Greguss z Węgier, prof. dr Ju-Tu-Tsen z Chin, dr M. Rychnowska i prof. dr Smarda z grupą studentów z Czechosłowacji.

Naukowe obrady plenarne rozpoczęto referatem prof. dr W. Szafera pt. «Rodowody drzew w świetle ewolucji». Referat prof. Szafera jest w całości wydrukowany w czasopiśmie Szczecińskiego Towarzystwa Naukowego.

Po przerwie obiadowej wznowiono obrady plenarne pod przewodnictwem prof. dr J. Zabłockiego. Pierwszy wygłosiła referat prof. dr J. Jentys-Szaferowa. Przedmiotem referatu były zmiany morfologiczne liści, kwiatów i owoców, które zachodzą w obrębie populacji różnych gatunków drzew. Referentka postawiła znaleźć odpowiedź na pytanie, czy tymi drobnymi zmianami w ogóle warto się zajmować. W tym celu przytoczyła szereg przykładów, na podstawie których starała się dowiedzieć, że ściśle badania drobnych zmian morfologicznych organów drzew mogą wyjaśnić szereg zagadnień natury biologicznej, genetycznej a nawet ewolucyjnej.

Po referacie wywiązała się dyskusja między autorką referatu a prof. dr J. Zabłockim, która wniosła wiele nowych, ciekawych elementów do omawianego problemu.

Sala obrad plenarnych XXXI Zjazdu PTB w Szczecinie w czasie walnego zgromadzenia

Następnie prof. dr S. Białobok wygłosił referat pt. «Wybrane zagadnienia z genetyki drzew». Autor przedstawił w nim historię genetyki roślin drzewiastych w nauce światowej, jej kierunki rozwoju i znaczenie dla potrzeb leśnictwa. Zwrócono w referacie uwagę na bogactwo rodzimych ras drzew wszystkich gatunków w różnych krainach klimatyczno-leśnych. Ze względu na intensywną eksploatację naszych lasów należałoby jak najwcześniej przystąpić do zabezpieczenia najwartościowszych form lasotwórczych gatunków drzew, ażeby zachować je do przyszłych badań genetycznych i założenia plantacji nasiennych. Badania genetyczne drzew leśnych mają podstawowe znaczenie dla leśnictwa naszego kraju, a dotychczasowe zainteresowanie tym zagadnieniem było niedostateczne.

W drugim dniu obrady odbywały się w czterech sekcjach. Sekcja Dendrologiczna obradowała pod przewodnictwem prof. dr S. Kościelnego. Wygłoszono tu jedenaście referatów.

Mgr Browicz w referacie pt. «Polski dorobek z zakresu systematyki i hodowli drzew i krzewów» wykazał bardzo duży wkład nauki polskiej do systematyki i hodowli drzew i krzewów. Wiele prac z tej dziedziny, jak np. praca Janczewskiego nad rodzajem *Ribes* jest podstawowym źródłem dla współczesnej systematyki. Wygłoszony referat jest cennym materiałem do historii dendrologii w Polsce.

W referacie prof. S. Kościelnego i prof. K. Steckiego na temat «Skład gatunkowy zieleni miasta Poznania i jego zmiany na przestrzeni 30 lat» autorzy stwierdzają stałe zubożenie składu gatunkowego zieleni miejskiej przy zwiększeniu jednoczesnym areалу, co jest tym bardziej niepokojące. Zjawisko to autorzy tłumaczą zmianami klimatycznymi, zaniedbaniem i zniszczeniem wojennym, niewłaściwym doбором gatunkowym, a przede wszystkim upadkiem szkółkarstwa drzew i krzewów ozdobnych. W dyskusji zaproponowano opracowania podobnych zestawień w innych większych miastach w Polsce.

Prof. dr Mroczkiewicz w referacie «Wierzby i topole w zadrzewieniach leśnych i poza lasem» przedstawił znaczenie topoli i wierzb dla różnego rodzaju nasadzeń. Niektóre gatunki szybkorosnące, przy szerszym zastosowaniu, szczególnie przy zadrzewieniach nieużytków mogłyby w dużym stopniu zmniejszyć rosnący deficyt drzewny.

W referacie «Sześć lat hodowli forsycji w Kórniku» mgr M. Suszka przedstawił metody i wyniki prac nad hodowlą forsycji w tym ośrodku, dysponującym wszystkimi gatunkami tego rodzaju, co pozwoliło dokonać wielu eksperymentów i uzyskać nowe odmiany, cenne zarówno ze względów dekoracyjnych jak i przydatności w nasadzeniach terenów zielonych.

Doc. Z. Wilusz w referacie problemowym o roli drzew w krajobrazie rolniczym przedstawił wieloletnie badania i obserwacje na terenie Wielkopolski, wpływu pasów wiatrochronnych na glebę, klimat i biocenozę oraz produktywność przyległych upraw rolniczych. Z uwagi na jedyne w Polsce kilkudziesięcioletnie tego rodzaju zadrzewienia badania autora mają doniosłe znaczenie naukowe i praktyczne.

Mgr A. i Z. Hejnowiczowie przedstawili ciekawe wyniki swej pracy nad «Zmiennością elementów trachealnych u *Robinia pseudacacia*», wykazując dużą zmienność i różnorodność ich w przyroście drewna. Praca została ujęta ciekawie pod względem metodycznym i wywołała szeroką dyskusję.

W referacie «Dotychczasowe wyniki badań nad aklimatyzacją gatunkową z rodzaju *Carya* na leśnych powierzchniach doświadczalnych» mgr H. Chylarecki przedstawił własne badania na zachodnich terenach Polski wyciągając wniosek o celowości wprowadzania niektórych gatunków do upraw leśnych, zaś mgr Z. Stecki przedstawił wyniki prac genetycznych prowadzonych od kilku lat w Zakładzie Dendrologii i Pomologii PAN nad mieszańcami topoli.

Mgr Chojnacki zapoznał zebranych z aktualnym kierunkiem prac nad doбором właściwych odmian morwy dla produkcji jedwabiu, a w szczególności na jej hodowlę w naszych warunkach klimatycznych.

Poza tym mgr Suszka przedstawił dotychczasowe wyniki badań nad stratyfikacją nasion dzikiej czereśni, a mgr J. Poszwińska wykazała duże osiągnięcia hodowlano-selekcyjne nad krzewami ozdobnymi rodzajów: *Weigelia*, *Syringa* i *Malus* w Arboretum w Kórniku.

Z omówionych wyżej referatów wynika, że obejmowały one różne dziedziny dendrologiczne. Na pierwszy plan wysuwają się jednak zagadnienia genetyczno-hodowlane prowadzone przez pracowników Zakładu Dendrologii i Pomologii PAN w Kórniku. Żywa dyskusja po każdym referacie była dowodem dużego zainteresowania tymi problemami. W obradach Sekcji uczestniczyło około 80 osób, oraz prof. Ju-Tu-Tsen z Pekinu i prof. Greguss z Węgier. Obrady wykazały, że w Polsce jest duże zainteresowanie badaniami roślin drzewiastych i rozwojem się nowych kierunków badań, dotychczas w nauce naszej nie reprezentowanych.

Sekcja Fitosocjologiczna obradowała pod przewodnictwem prof. dr Z. Czubnińskiego. Wygłoszono 6 referatów.

Doc. dr K. Mańka przedstawił szczegółowy referat poparty obszernym materiałem statystycznym pt. «Badania nad zagrzybieniem korzeni drzew leśnych». Z uwagi na pionierski charakter pracy, wywołał on dyskusję głównie metodyczną.

Prof. dr T. Dominik w referacie «Studium porównawcze mikotrofizmu różnych zespołów bukowych w Polsce ze specjalnym uwzględnieniem mikoryz buka» podsumował wyniki badań własnych i swoich współpracowników, wykazując różnice i podobieństwa w zakresie mikotrofizmu

roślin w Fagetum boreoatlanticum i Fagetum carpaticum, które wyraźnie harmonizują z cechami ekologicznymi tych zespołów.

Duże zainteresowanie wzbudził referat mgr J. Jasnowskiej pt. «Wpływ wtórnego zabagnienia na lasy torfowiskowe nad Zalewem Szczecińskim» omawiający dynamizm zbiorowisk z rzędu Phragmitetalia, Betuletum pubescentis typicum, oraz Salici-Franguletum, wariant z Myrica gale, zalanych na kilka lat wodą Zalewu Szczecińskiego, a następnie powtórnie odwodnionych.

Referat mgr T. Traczyka na temat «Badania ekologiczne granic fitocenozy» bogato ilustrowany tablicami analitycznymi, charakteryzujący konkretne przykłady granic zespołów roślinnych zarówno pod względem stosunków ekologicznych jak i florystycznych wykazał, że granice te zaznaczają się bądź ostro, bądź też mają charakter niewyraźny tworząc nawet niekiedy odrębny zespół dobrze zdefiniowany. W dyskusji podkreślono niezwykłą ważność tego rodzaju badań.

Monograficzne opracowanie «Roślinność stepowa rezerwatu w Skorocicach» przedstawiła wszechstronnie i bardzo interesująco doc. dr H. Medwecka-Kornasiowa. Obrady Sekcji zamknął referat mgr B. Mołskiego «O potrzebie i sposobie uwzględniania elementów taksacyjno-dendrometrycznych w badaniach fitocenozy leśnych» postulujący konieczność uwzględniania wysokości, struktury pierśnicy, wieku i masy drzewostanów przy badaniach fitosocjologicznych zespołów leśnych.

Pomimo, że brak było na Zjeździe niektórych czołowych fitosocjologów krajowych, obrady Sekcji były bardzo owocne i świadczyły o dalszym pogłębianiu się i pomyślnym rozwoju badań w dziedzinie fitosocjologii.

Sekcja Fizjologiczna obradowała pod przewodnictwem prof. dr S. Gumińskiego.

Prof. dr Strebeyko omówił własne badania nad wahaniami i znaczeniem bilansu wodnego u roślin uprawnych. W przeciwieństwie do istniejących danych w literaturze świadczących o dużych waniach dobowego bilansu wodnego naszych roślin uprawnych, referent wykazał, że wahania te są w istocie niewielkie. Jednak i te wywierają duży wpływ na rozwój i plonowanie roślin.

Prof. dr S. Gumiński zreferował wyniki badań zespołowych nad oddychaniem korzeni dwóch gatunków roślin, w powiązaniu z pobieraniem wody przez te rośliny, wykazując duży związek z intensywnym oddychaniem korzeni i to jedynie tlenowym. Fermentacja nie wywiera prawie żadnego wpływu na pobieranie wody.

Prof. dr M. Niklewski przedstawił badania zespołowe nad wpływem związków próchnicznych na przemiany chemiczne zachodzące w środowisku glebowym, oraz na dynamikę procesów oddechowych mikroorganizmów. Badania prowadzono w różnych, bądź stałych temperaturach. Trudna interpretacja uzyskanych wyników stała się przedmiotem ożywionej dyskusji.

Prof. dr H. Teleżyński przedstawił pracę mgr Hejnowicza nadesłaną ze Szwecji, gdzie autor przebywał, w której doniósł on o wykryciu przez niego protochlorofilu zidentyfikowanego przy pomocy badania widma absorbcyjnego w merystemie wierzchołka korzeni pszenicy. Jest to pierwszy wypadek znalezienia protochlorofilu w korzeniach rośliny.

Prof. dr Moycho zreferował prace nad wpływem wyciągów wodnych uzyskanych z porostów na wirusy roślinne. Wykazano, że zabezpieczają one zdrowe liście przed zakażeniem wirusami, a w chorych niszczą ich rozwój, co może mieć ogromne znaczenie praktyczne.

Mgr Brzywczy-Kunińska zapoznała zebranych z pracami nad szkodliwością dwutlenku siarki dla drzew liściastych, oraz znaczeniem niektórych gatunków drzew jako ochrony przed szkodliwym działaniem tych gazów dla drzewostanów i ludzi.

Wygłoszono także kilka referatów odbiegających nieco od tematyki fizjologicznej, lecz bardziej się wiążące z tą dziedziną botaniki niż omawianymi na pozostałych sekcjach, jak mgr Fenglerowej pt. «Liczona azotobaktera w próbkach gleby», mgr T. Stachury o wyprzeniu zbóż w Karpatach. Dr T. Pietkiewicza nad obserwacjami choroby «pasma» Mycosphaerella (Wr) Garcia Rada na lninie (Linum usitatissimum L.). Mgr. H. Zarzyckiej «O gatunkach Fusarium wykrytych na katanie abisyńskim».

Takie połączenie referatów podyktowane zostało brakiem możliwości tworzenia zbyt dużej ilości Sekcji.

Wygłoszone referaty budziły duże zainteresowanie u słuchaczy i wywoływały obszerną dyskusję. Przedstawione badania świadczą o wzrastającej intensywności pracy na polu fizjologii roślin w naszym kraju. Autorzy opracowują ważne problemy współczesnej fizjologii i osiągają cenne wyniki. Należy mieć nadzieję, że referowanie tych prac przed szerokim kołem młodszych pracowników naukowych zachęci do podejmowania badań pomimo trudności technicznych, utrudniających pracę w kraju.

Sekcja Paleobotaniczna obradowała pod przewodnictwem prof. dr W. Szafera. W obradach brało udział wielu czołowych paleobotaników Polski oraz prof. dr Greguss z Węgier. Prof. Szafer otwierając posiedzenie zaprosił wszystkich do wzięcia udziału w III Konferencji Paleobotanicznej I. B. PAN, która odbędzie się w I kwartale 1959 roku w Krakowie. Następnie wygłoszono referaty w następującej kolejności:

Mgr M. Pautsch «Sporofory knajpru Swierczyny 1»

Mgr A. Szabowicz «Analiza sporowo-pyłkowa liasu Wału Pomorsko-Kujawskiego»

Mgr Z. Kita «Zespoły pyłkowe w odwiercie Złotów 1»

Dr M. Srodoniowa «Rodzaj *Salvinia* i *Azolla* w polskim miocenie»

Doc. dr S. Kownas «Dalsze znaleziska szczątków roślinnych w Dobrzyniu n/Wisłą»

Prof. dr W. Szafer «Rodzaj *Cunninghamia* w miocenie europejskim»

Mgr M. Reymanówna «Niektóre metody paleobotaniczne stosowane w Wielkiej Brytanii»

W dyskusji nad referatami dotyczącymi analizy pyłkowej prof. Szafer podkreślił wielkie znaczenie pierwszych trzech prac. Chociaż były one wykonywane dla celów stratygraficznych dają wgląd w skład flory zbiorowisk roślinnych w okresie jurajskim. Zdają się one świadczyć, że także w tym okresie o wyrównanych — jak się nam wydaje — warunkach klimatycznych istniały wahania, jeśli nie temperatury to przynajmniej wilgotności. W pracach tych niezmiernie trudnych metodycznie należy dążyć do znalezienia poziomów przewodnich. W dyskusji tej wzięli udział również doc. Bobrowska, prof. Zabłocki i dr Kirchner. Również dalsze referaty spotkały się z żywym zainteresowaniem.

Duże zainteresowanie wywołały pokazy preparatów paleobotanicznych przywiezionych z Wielkiej Brytanii i flory trzeciorzędowej z Dobrzynia. mgr M. Reymanówna pokazując preparaty wykonane w laboratorium prof. Waltona w Glasgow, metodą Peel Method, Transfer Method, objaśniła sposób ich wykonania. Szczególnie interesujące były preparaty wykonane na błonie celulozowej, znacznie łatwiejsze do wykonania niż szlify.

Wycieczki

W trzecim i czwartym dniu Zjazdu odbyło się 10 wycieczek naukowych do różnych obiektów botanicznych Ziemi Szczecińskiej. Zwiedzono:

- 1) Park Narodowy na Wyspie Wolin (pod kierunkiem dr H. Piotrowskiej)
- 2) Rezerwat stepowy w Bielińku nad Odrą (pod kierunkiem mgr M. Filipka)
- 3) Park w Przelewicach i arboretum w Glinnej (pod kierunkiem mgr Chylareckiego)
- 4) Puszcę Bukową (pod kierunkiem prof. dr Z. Czubińskiego)
- 5) Międzyodrze Szczecińskie (pod kierunkiem mgr Kwarty)
- 6) Basen Torfowy koło Czarnocina nad Zalewem Szczecińskim (pod kierunkiem z-cy prof.

M. Jasnowskiego)

- 7) Park Kasprowicza i Ogród Botaniczny w Szczecinie (pod kierunkiem doc. dr Siennickiej)
- 8) Cmentarz Centralny zaplanowany jako przyszły park miejski (pod kierunkiem doc. dr

Kownasa)

- 9) Park im. St. Żeromskiego (pod kierunkiem mgr Jarockiej)

10) Wyspę Wolin (pod kierunkiem mgr Piskorskiego). Wycieczka odbyła się statkiem z portu szczecińskiego przez Zalew Szczeciński do Międzyzdrojów.

Poziom naukowy wszystkich wycieczek był bardzo wysoki, a organizacja bez zarzutu.

Po raz pierwszy w działalności Polskiego Towarzystwa Botanicznego po ostatniej wojnie omówiono tak wszechstronnie problematykę badań drzew i krzewów, przez co otrzymano obraz rozwoju nie tylko dendrologii w Polsce, ale również zapoznano się z tematyką badawczą w tym zakresie wielu instytucji botanicznych oraz indywidualnym dorobkiem i zainteresowaniem różnych pracowników naukowych zajmujących się roślinami drzewiastymi. Sam Szczecin, miasto ogrodów i parków, był szczęśliwie wybranym ośrodkiem na Zjazd tego typu, gdyż zarówno w samym mieście jak i okolicy znajduje się ogromna ilość gatunków drzew i krzewów, a zaawansowane badania ośrodka poznańskiego i szczecińskiego udostępniły je szerokim rzeszom botaników. Z powyższych względów należy uznać, że Zjazd ten przyczynił się do rozwoju dendrologii w Polsce, a organizatorowi — Szczecińskiemu Oddziałowi Polskiego Towarzystwa Botanicznego należą się gorące wyrazy uznania za doskonałą organizację.

Sprawozdanie zostało opracowane przez Sekretariat Zarządu Głównego PTB na podstawie materiałów nadesłanych przez przewodniczących obrad Sekcji i kierowników wycieczek.

Uchwała Walnego Zgromadzenia odbytego w dniu 25 czerwca 1958 roku w Szczecinie w sprawie formy zewnętrznej polskich prac naukowych wydawanych przez Państwowe Wydawnictwo Naukowe

Walne Zgromadzenie Członków Polskiego Towarzystwa Botanicznego zebranych w dniu 25 czerwca 1958 roku w Szczecinie stwierdza, że forma zewnętrzna polskich wydawnictw naukowych nie stoi na właściwym poziomie, a niekiedy wprost kompromituje naukę polską. Odnosi się to szczególnie do ilustracji, które w pracach botanicznych są udokumentowaniem treści i są z nią nierozłącznie związane.

Walne Zgromadzenie Członków Polskiego Towarzystwa Botanicznego zwraca się do Polskiej Akademii Nauk z prośbą o energiczną interwencję w tej sprawie w Instytucjach zajmujących się wydawaniem prac naukowych.

Wniosek swój składa na ręce Sekretarza Naukowego II Wydziału Prof. Dr Witolda Stefańskiego z gorącą prośbą o przedłożenie go Prezydium Polskiej Akademii Nauk.

Uchwała w sprawie zabezpieczenia i ochrony parków na terenie Polski

Polskie Towarzystwo Botaniczne zwracało się już wielokrotnie do Czynników Międzynarodowych z apelem o właściwą opiekę nad parkami na terenie Polski. Jednak nie ma na tym odcinku większej poprawy, wobec czego Walne Zgromadzenie Członków Polskiego Towarzystwa Botanicznego na Zjeździe w Szczecinie w dniu 25 czerwca 1958 roku postanawia zwrócić się jeszcze raz do Polskiej Akademii Nauk i Czynników Międzynarodowych w sprawie właściwej opieki, szczególnie nad parkami wiejskimi i podworskimi.

Polskie Towarzystwo Botaniczne stwierdza, że parkom wiejskim i podworskim w obecnym stanie grozi całkowita zagłada. Byłaby to wielka strata dla kultury narodowej i nauki polskiej. Parki te przedstawiają niejednokrotnie wartość historyczną, architektoniczną, stanowią ważny obiekt dla badań naukowych, zwłaszcza dendrologicznych, mają duże znaczenie dla projektowania nowych obiektów podobnego typu i stanowią dużą pomoc w sporządzaniu doborów roślinnych dla terenów zielonych miast i osiedli. Wobec powyższego Walne Zgromadzenie PTB uważa za konieczne wydanie w jak najszybszym czasie ustawy o ochronie tych obiektów oraz zapewnienie im odpowiedniej konserwacji i pielęgnacji, dla których to celów należy przewidzieć odpowiednie fundusze w budżecie użytkowników tych parków.

Polskie Towarzystwo Botaniczne stwierdza, że wśród licznych parków wiejskich i podworskich znajduje się szereg takich, które zasługują na specjalną opiekę i ochronę. Parki te winny zostać uznane za rezerваты przyrody, podobnie jak to ma miejsce w przypadku wybitnie wartościowych i zabytkowych terenów leśnych.

W związku z powyższym wszystkie Oddziały Polskiego Towarzystwa Botanicznego, a zwłaszcza Oddziały Sekcji Dendrologicznej, nawiążą ścisłą współpracę z Wojewódzkimi Konserwatorami Przyrody, wytypują na swoim terenie takie parki i przedstawią odpowiednie wnioski o uznanie ich za obiekt ochronny.

Regulamin

zgłaszania kandydatów na członków honorowych i członków zwyczajnych zagranicznych Polskiego Towarzystwa Botanicznego przyjęty przez Zarząd Główny tego Towarzystwa na posiedzeniu w dniu 24 czerwca 1958 roku i zatwierdzony przez Walne Zgromadzenie w dniu 25 czerwca 1958 roku w Szczecinie

Kandydatów na członków honorowych i członków zwyczajnych korespondentów zagranicznych Polskiego Towarzystwa Botanicznego zgłaszają na piśmie członkowie Zarządu Głównego na posiedzenie Zarządu.

Zarząd wybiera referenta, który przedstawia na piśmie referat o kandydacie na plenarne posiedzenie Zarządu Głównego, poprzedzające Walne Zgromadzenie. Referat ten winien zawierać: Biografię kandydata, charakterystykę pracy naukowej, charakterystykę stosunku do nauki polskiej, oraz spis ważniejszych prac naukowych.

Uchwała Zarządu Głównego w sprawie przedstawienia kandydata Walnemu Zgromadzeniu, zapada w głosowaniu tajnym, przy czym do jej przyjęcia wymagane jest przynajmniej $\frac{2}{3}$ głosów obecnych na posiedzeniu.

Przyjęty w ten sposób kandydat jest przedstawiony Walnemu Zgromadzeniu do zatwierdzenia. Głosowanie nad wnioskami Zarządu Głównego odbywa się bez uprzedniej dyskusji.

DRUGI POKAZ GRZYBÓW W ODDZIALE GDAŃSKIM POL. TOW. BOTANICZNEGO

W dniach 21—26 września Oddział Gdański P. T. Bot. zorganizował wspólnie z Zarządem Wojewódzkim Ligi Ochrony Przyrody, podobnie jak w roku ubiegłym pokaz grzybów dla mieszkańców Trójmiasta. Pokaz urządzony był w obszernej sali Strzelnicy Św. Jerzego w Gdańsku. Podział pracy między urządzającymi pokaz towarzystwami był taki, że botanicy zajęli się stroną naukową pokazu (zebranie materiału, oznaczenie go, rozmieszczenie eksponatów), a do Ligi O. P. należała organizacyjna strona imprezy i sprawy finansowe.

Podkreślić trzeba, że Oddział Gdański P. T. B. nie mógłby wykonać zamierzonego zadania, gdyby nie ofiarna pomoc p. docenta A. Skirgiełło z Warszawy. Nie mamy bowiem w swoim gronie specjalisty w zakresie grzybów wyższych, sami pokazalibyśmy zatem tylko najpospolitsze gatunki. P. Skirgiełło pozostała z nami jeszcze przez 1 i 1/2 dnia po otwarciu pokazu, dla udzielenia objaśnień zarówno zwiedzającym, jak i dyżurnym członkom towarzystwa.

Ogółem pokazaliśmy ponad sto gatunków grzybów. W tym trujących gatunków było 16: z rodzaju *Ammanita* — 5, *Russula* — 4, *Hypholoma* — 2, *Inocybe* — 2 i 4 inne. Spośród grzybów najczęściej powodujących wypadki zatrucia wystawione były *Amanita virosa*, *Amanita phalloides*, *Scleroderma vulgare*.

Pozostałe grzyby rozmieszczono w trzech działach: 1 — grzyby bezwarunkowo jadalne, 2 — grzyby nieszkodliwe, ale na ogół nie jadane w Polsce, z powodu złego smaku, podobieństwa do gatunków trujących, lub z innych przyczyn. W trzecim stoisku, nazwanym «dziwy świata grzybowego», pod godłem Towarzystwa Botanicznego zebrane zostały okazy grzybów o oryginalnych kształtach i barwach, jak np. *Tremelodon gelatinosus*, przypominający wyroby z matowego szkła, *Calocera viscosa* i *Hygrocybe* o pięknej cynobrowej barwie, dwa gatunki *Geaster* (gwiazd ziemnych) olbrzymia purchawka, różne huby itp.

Według rodzajów — najliczniej reprezentowany był *Boletus* (13 gatunków), następnie *Russula* (12 gat.), *Lactarius* (8 g.), *Tricholoma* (6 g.), *Amanita* (6 g.). Inne rodzaje były mniej liczne: 1, 2 lub 3 gatunki. Pokaz trwał 5 i 1/2 dnia. W ciągu tego czasu zwiedziło go ponad dwa tysiące osób, w czym 12 wycieczek szkolnych.

Wśród zwiedzających większość stanowili ludzie dorośli, gospodynie domowe i amatorzy grzybiarze, których zainteresowanie grzybami da się porównać chyba tylko z pasją wędkarzy lub filatelistów.

Nasze pokazy grzybów i powodzenie, z jakim spotkały się w Trójmieście, nasunęły mi pewne uwagi w sprawie popularyzacji wiedzy botanicznej. Zauważyć należy, że pokaz jest formą popularyzacji, która lepiej osiąga swój cel niż tradycyjny odczyt. I choć forma ta wymaga pracy nie jednostki, ale niewielkiego choćby zespołu, trud ten opłaci się wielokrotnie. Odczyt naukowy, nawet dobrze zareklamowany, zgromadzi w najlepszym wypadku około 100 osób, a przeciętnie od 20 do 40. Wydatki na salę, prelegenta, ilustracje nie mogą być pokryte z opłat wejściowych i nawet płatny odczyt jest zawsze imprezą deficytową. Natomiast ciekawy pokaz dostarczy wiadomości z górą dwu tysiącom osób, zrównoważył zatem 50 odczytów. Dla zrealizowania naszego pokazu 4 osoby pracowały około tygodnia, następnie już podczas jego trwania jeszcze kilka osób zajętych było po parę godzin. Wszelkie koszty, nawet przy niskiej cenie biletów zostały pokryte z nadwyżką, tak że organizujące tę imprezę towarzystwa nie musiały naruszać swoich budżetów.

Pomijając teraz sprawy materialne zauważyliśmy, jak wiele wart jest dla zwiedzających osobisty, bliski kontakt z naukowcami, o ileż i bardziej bezpośredni niż słuchanie stojącego na katedrze prelegenta. Ludzie podczas zwiedzania pokazu nie krępują się zadawania pytań, chętnie słuchają objaśnień obalających wiele zakorzenionych przesądów.

W sprawozdaniu naszym celowo nazywam imprezę gdańską «pokazem» a nie «wystawą». Ten ostatni termin dotyczy imprezy raczej dużej i kosztownej. Artystyczne dekoracje, solidne eksponaty z drzewa, szkła i metalu, dłuższy czas trwania, płatna obsługa, plakaty, katalogi — oto co charakteryzuje «wystawę» — i co musi wiele kosztować. «Pokaz» natomiast trwa krótko, zaledwie parę dni i operuje najprostszymi środkami naocznego przedstawiania materiału, który stanowi jego treść. Przy słabych możliwościach finansowych stać nas na urządzenie pokazów, podczas gdy wystawy mogą być jeszcze za kosztowne.

Grzyby nie są oczywiście jedynym tematem nadającym się do spopularyzowania w ten sposób. Wiele innych tematów pasjonuje szerokie warstwy społeczeństwa. Np. pokaz ziół leczniczych, pokaz roślin odpowiednich do hodowli pokojowych, rozmaicie ujęte tematy z zakresu leśnictwa, produkcji drewna itp., pokaz roślin przemysłowych krajowych lub

obcych — byłyby to tematy również dla wielu interesujące.

Oddział Gdański P. T. Bot. postanowił powtarzać pokazy grzybów co rok w innej części Trójmiasta, co nie wyklucza oczywiście możliwości organizowania podobnych imprez o innej treści.

Doc. K. Lubliner-Mianowska